

Δημιουργική γραφή - Αφήγηση από άλλη οπτική γωνία

Θέμα:¹

- ✚ Γράψτε ένα μικρό αφήγημα με τίτλο «Μονόλογος μίας συζύγου», όπου θα παρουσιάζετε τα πράγματα από την οπτική της γυναίκας του ευαισθήτου» (το ύφος μπορεί να είναι σοβαρό ή ειρωνικό).

(α)

Μονόλογος γυναίκας ευαισθήτου

Μεγάλη δυστυχία είναι να έχει κανείς άντρα «ευαίσθητο». Το ξέρω εκ πείρας επειδή εγώ έχω ένα τέτοιο άντρα. Μεγαλύτερη δυστυχία όμως είναι να έχεις άντρα τοιγκούνη, σκληρόκαρδο, εγωιστή και εγωκεντρικό, ο οποίος αποκαλεί τον εαυτό του ευαίσθητο και δείχνει να το πιστεύει κιόλας! Το ξέρω αυτό εκ πείρας, διότι ο άνδρας μου στην πραγματικότητά μου τέτοιος είναι. Αχ, τι τραβάω η καημένη!

Πάντα μόνη μου πηγαίνω σε κηδείες, δεν έρχεται λέει διότι δεν μπορεί να δει νεκρό άνθρωπο τον οποίο γνώριζε ζωντανό. Στην πραγματικότητα όμως φοβάται μήπως πεθάνει ο ίδιος. Επίσης, δεν πάει διότι δεν μπορεί να βλέπει τους συγγενείς του νεκρού να κλαίνε και να θρηνούν, γιατί δεν το αντέχει η καρδιά του. Δεν πάει όμως γιατί στην πραγματικότητα φοβάται μήπως χαλάσει η όρεξη του και η χώνεψη του. Υποστηρίζει ότι δεν καταλαβαίνει το πώς γίνεται να υπάρχουν άνθρωποι τόσο σκληρόκαρδοι, οι οποίοι μπορούν και βλέπουν τους φίλους του να τσακώνονται. Πιστεύει ότι είναι τόσο ευαίσθητος που μόνο η ιδέα να πάθει κάποιο κακό ο φίλος του ή ακόμα και ο εχθρός του τον κάνει να ανατριχιάζει. Μόνο εγώ ξέρω όμως ότι πολύ απλά βαριέται να ξυπνά από τις επτά το πρωί την ημέρα του τσακωμού και να έχει τρεχάματα. Επίσης, το ότι είναι τόσο τοιγκούνης για να πληρώσει ένα ταξί να βρει τους φίλους του και να τους αποτρέψει από το να τσακωθούν, μόνο εγώ το ξέρω. Το ότι είναι ένας μεγάλος τοιγκούνης το αποδεικνύει

¹ Από το βιβλίο *Ο λόγος ανάγκη της ψυχής*, Β' Γυμνασίου, τεύχος γ', Ερωτήσεις - Δραστηριότητες, βιβλίο εκπαιδευτικού, Υ.Α.Π. 2013 (σ. 41, ερ. 16, σχετικά με το κείμενο του Εμμανουήλ Ροΐδη «Μονόλογος ευαισθήτου»).

με το να μην δανείζει ποτέ λεφτά σε φίλο του, όσο σοβαρό και αν είναι το θέμα. Και ας είναι ζήτημα ζωής και θανάτου... Υποστηρίζει ότι δεν αντέχει να σκέφτεται ότι οι φίλοι του δεν θα μπορούν να τον ξοφλήσουν μέχρι την προθεσμία που θα τους έβαζε, με αποτέλεσμα αν τον έβλεπαν τυχαία στον δρόμο να έκαναν πως δήθεν δεν τον είδαν και να τον προσπερνούν βιαστικά. Μικρό το κακό για κάποιον με σκληρή καρδιά, για τον άνδρα μου όμως το μεγαλύτερο, αφού δήθεν θα του ράγιζε η καρδιά. Παρά να έβλεπε φίλο του αχάριστο καλύτερα να τον έβλεπε πεθαμένο, αφού μάλιστα όπως υποστηρίζει η μεγάλη του ευαισθησία δεν θα του επέτρεπε να πάει στην κηδεία του.

Το πόσο τοιγκούνης είναι το αποδεικνύει για ακόμα μια φορά. Πώς; Να, λίγους μήνες πριν, μας ήρθε μια επιστολή από τον αγιοχώματο μητροπολίτη Γερμανό, ο οποίος του ζητούσε σαν μεγάλος κτηματίας που είναι να συνεισφέρει για να στηθεί σε κάθε τμήμα της Αθήνας ένα «Λαϊκό Μαγειρείο», όπου οι φτωχοί άνθρωποι, με μόνο δεκαπέντε λεπτά, θα έβρισκαν ένα φλιτζάνι ζουμί και ένα κομμάτι κρέας. Αν ήταν ένας άκαρδος, όπως λέει, θα έδινε τις είκοσι δραχμές χωρίς καμιά δυσκολία. Η μεγάλη του ευαισθησία όμως δεν του συγχωρεί ούτε καν να διανοηθεί πως δίπλα του άνθρωποι τρώνε νερόζουμο και κοιλιές, ενώ αυτός τρώει μπαρμπούνια και φιλέτο.

Το «πόσο πολύ μ' αγαπά και με νοιάζεται» μου το απόδειξε πέρυσι όταν αρρώστησα. Η ανικανότητα του να με βλέπει να υποφέρω καθώς και η μεγάλη του ευαισθησία τον ανάγκαζαν να είναι όλη μέρα έξω απ' το σπίτι και να διασκεδάζει με τους φίλους του κάνοντας εκδρομές, ταξίδια και άλλα. Τον έκαναν επίσης να ξοδέψει πολλά χρήματα σε εστιατόρια και ξενοδοχεία, όπου γύριζε με διάφορες Γαλλίδες. Η ευαισθησία τον έκανε να μου κρατήσει κρυφά όλα αυτά τα έξοδα. Εγώ όμως τον ανακάλυψα από αποδείξεις και επιταγές που είχε στο παντελόνι του, όταν έγινα επιτέλους καλά και γύρισε σπίτι. Δεν είπα τίποτα όμως γιατί τον αγαπώ και δεν ήθελα να τσακωθούμε.

Δεν είπα επίσης τίποτα όταν με κατηγορούσε και με έλεγε αναισθητη και εγωκεντρική τότε που αρρώστησε αυτός. Με έλεγε έτσι γιατί έμεινα σπίτι και τον φρόντιζα και δεν έκλεισα μάτι ξαγρυπνώντας και περιμένοντας να γίνει καλά. Έλεγε συνεχώς πως ήμουν αναισθητη που άντεχα να τον βλέπω να πονάει και να υποφέρει. Κατάντησε να πιστεύει πως έχουν δίκαιο αυτοί που θεωρούσαν ότι η υπερβολική τρυφερότητα των γυναικών δεν είναι παρά παραμύθια. Μου είπε όμως ότι καταλαβαίνει πως κανείς δεν θα τον φθάσει ποτέ σε ευαισθησία.

Αχ Θεέ μου, τι να κάνουμε; Τέτοιον άνδρα αγάπησα και παντρεύτηκα... Καλά λένε ότι ο έρωτας είναι τυφλός!

Αλεξάνδρα Γιατομενιοβα, Β3

(β)

Μονόλογος γυναίκας ευαίσθητου

Τελικά είναι πολύ δύσκολο να έχεις ένα άνδρα που πιστεύει πως είναι ευαίσθητος, ενώ στην πραγματικότητα είναι εντελώς αναισθητος. Αυτό μπορώ να σας το πω με σιγουριά γιατί, δυστυχώς, έχω έναν τέτοιο άνδρα και πιστέψτε με δεν είναι καθόλου ευχάριστο. Η ζωή μαζί με έναν τέτοιο άνδρα είναι πολύ δύσκολη.

Δεν μπορώ να καταλάβω πώς σκέπτεται ο άνδρας μου όταν λέω πως πέθανε κάποιος και πρέπει να πάμε στην κηδεία του και αυτός δεν θέλει. Και δεν φτάνει αυτό, πιστεύει πως είναι και ευαίσθητος επειδή δεν μπορεί να δει φίλο του πεθαμένο, ενώ στην πραγματικότητα η μόνη του έγνοια είναι το ότι θα χαλάσει η όρεξη του και η σκέψη πως θα πεθάνει και αυτός.

Θυμάμαι που πριν 2-3 χρόνια ήρθε σπίτι και μου είπε πως κάποιος φίλος του τον κάλεσε να παρευρεθεί σε μια μονομαχία που έκανε και εκείνος μου είπε ότι δεν μπορούσε γιατί δεν ήθελε να δει τον φίλο του ή τον αντίπαλο του να παθαίνουν κακό. Εκείνη τη στιγμή, πίστεψα πως ο άνδρας μου μπορεί να έχει λιγη ευαισθησία πάνω του. Αλλά μετά μου είπε και τους άλλους, τους αληθινούς λόγους που δεν ήθελε να πάει και τότε κατάλαβα πως έκανα λάθος, γιατί τελικά η μόνη του σκέψη ήταν πως θα έπρεπε να ξυπνήσει από τα ξημερώματα, ότι ο καιρός μπορεί να ήταν άσχημος και ακόμα ότι θα πρέπει να πληρώσει άμαξα για να τον πάρει εκεί. Και εγώ πίστεψα πως μπορεί να ήταν έστω και λίγο ευαίσθητος...!

Ο άνδρας μου με λέει αναισθητη όταν κάποιος μου ζητά λεφτά και του δίνω, γιατί κατά την γνώμη του, κανένας δεν πρέπει να δανείζει λεφτά σε κάποιον άλλο. Εκείνος δεν μπορεί να φανταστεί πως θα δανείσει χρήματα σε κάποιο φίλο του και μετά εκείνος, όποτε τον βλέπει, να αλλάζει γωνιά γιατί δεν θα έχει λεφτά για να τον ξεπληρώσει. Γι' αυτό προτιμά ο φίλος του να σκοτωθεί παρά οι φόβοι του να βγουν αληθινοί.

Ένα περιστατικό που δεν θα ξεχάσω ποτέ είναι όταν αρρώστησα. Όταν αρρώστησα, λοιπόν, περίμενα πως θα έδειχνε λίγο ενδιαφέρον, θα γινόταν λίγο ευαίσθητος και θα έμενε στο πλευρό μου να μου συμπαραστέκεται. Θυμάμαι που μου έλεγε πως σπάραζε η καρδιά του όταν με άκουγε να βήχω και πως η μυρωδιά που είχε το δωμάτιο του έφερνε ζάλη. Αυτές ήταν οι δικαιολογίες του για να βγαίνει όλα τα βράδια και τις περισσότερες φορές έφευγε από το σπίτι το πρωί και ερχόταν το βράδυ πίσω. Δεν θέλω να μάθω πού πήγαινε ή πόσα χρήματα ξόδεψε σε όλες αυτές τις

εξόδους, γιατί αυτό θα μπορούσε να καταστρέψει το γάμο μας... Επίσης, δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορεί να πιστεύει ότι είναι ευαίσθητος με όλα αυτά που έκανε.

Ευαίσθητο άτομο είναι εκείνο που όταν ο σύντροφος του αρρωσταίνει μένει στο πλευρό του, δεν τον αφήνει μόνο του, τον βοηθάει με ό,τι χρειάζεται και δεν φεύγει από το σπίτι μόνο και μόνο για να διασκεδάσει ή να κάνει άσκοπα έξοδα. Αυτό έκανα και εγώ: όταν αρρώστησε ο άνδρας μου, έμεινα δίπλα του, τον φρόντιζα, του έφτιαχνα φαγητό και δεν έφυγα ποτέ από το πλάι του, όπως έκανε αυτός. Και εκείνος, τόσο φαντασμένος που είναι, έλεγε πως άρχιζε να πιστεύει πως δεν τον αγαπάω όπως με αγαπάει εκείνος...

Άρχισα να πιστεύω πως είναι καλύτερο να χωρίσω. Διότι άρχισα να πιστεύω πως δεν μου αξίζει ένας τόσο "ευαίσθητος" και "καλός" άνδρας...

Έμιλη Γεωργίου, Β3

Περιφ. Γυμνάσιο Πέρα Χωρίου και Νήσου

Σχολική χρονιά: 2012-2013

Διδάσκουσα: Έλενα Μαρίνου